

Весняна рілля

Нестор Чир

Замри. Відчуй п'янке органі гами,
Напийся сил із витоків землі,
Коли ступаєш босими ногами
По ще пахущих скибочках ріллі.

Вона тремтить, немов зваблива жінка
Від дотику коханого руки.
Розлились вени в голубім затінку
Її, мов світ, глибинної ріки.

Вона сміється, впоєна весною,
Гаряча плоть бажанням струменить...
Хто любить землю вічно молодую,
Пізнає той її щасливу сить.